

§ 180 paa den ene eller den anden Maade, bliver imidlertid i Realiteten temmelig ligegyldigt, men jeg tror ganske vist, det er en uheldig Maade, man har redigeret den paa, thi man har derved givet Anledning til forskellige Angreb, som egentlig støttes paa det Ordspil, at Staten paa den ene Side forbyder noget og paa den anden Side autoriserer til at gøre det, som den selv forbyder. Hvad dernæst angaar Mindretallets Endringsforslag om, at andet Stykke i Nr. 1 og Nr. 2 skulde udgaa, kan jeg være ganske enig deri. Andet Stykke i Nr. 1 tror jeg ikke er rigtigt, saaledes som det staar, og selv om man tænker sig Ordet „Regulering“ ombyttet med „Kontrollering“, hvad der vistnok er Meningen, mener jeg rigtignok, at det er en Bestemmelse, som ikke alene er utydelig og ubestemt i Indhold, men ligefrem umulig og vilde komme i Strid med det, som Flertallet mener. Saa længe det ærede Flertal vil beholde Bestemmelsen i Loven af 10de April 1874 om det Tilshyn, som føres med disse Fruentimmer, naar de ere straffede, saa kan det umulig siges, at det at foretage Handlinger, som sigte til Regulering af Utugt, er noget, som skal rammes efter Straffelovens § 131 og 144. Hvad Nr. 2 af Flertallets Forslag angaar, skal jeg gøre opmærksom paa, at det ærede Flertal vistnok svæver i en betydelig Misforstaaelse med Hensyn til Betydningen af en saadan Straffebestemmelse. Det er paa ingen Maade Tilfældet, at det Udtryk: at have Fruentimmer til Huse, som ernære sig ved Løssagtighed, skulde være ensbetydende med at leje Værelser ud til dem; det kan paa ingen Maade ligge i det Udtryk „at have Fruentimmer til Huse“. Naar en Mand bor i Store Kongensgade og har en Ejendom paa Vesterbro, hvor der bor Fruentimmer, som ernære sig ved Utugt, saa kan man virkelig ikke sige, at han har de Fruentimmer til Huse, da han ikke selv bor paa Vesterbro. Nej, det Udtryk „at have til Huse“ betyder, at de paagældende ere Medlemmer af hans Husstand eller i hvertFald ere i Huset hos ham. Derfor vil det ikke kunne benyttes om enhver, der lejer Værelser ud til Fruentimmer, som ernære sig ved Utugt uden for Næsten at have det mindste med ham at bestille og uden at staa i noget andet Forhold til ham end det, hvori enhver Husvært staar til sin Lejer. Det Formaal, de ærede Medlemmer tro at naa ved denne Bestemmelse, naa de slet ikke. I øvrigt vil jeg bemærke, for dog at beskytte det ærede Flertal mod en Behrjædselse, som jeg ikke tror, man med Rette kan gøre det, at Bestemmelsen vil

blive forstaaet saaledes, at Strafsansvar kun kan gøres gældende, for saa vidt den, der lejer en Høllig ud til et Fruentimmer, der ernærer sig ved Utugt, er vidende derom. Ellers vilde det jo være forsærdelig vanstelig for ikke at sige umuligt at være Husvært i København (Afbrydelse.) Ja ordret staar det der ganske vist ikke, men det maa fornødtigvis antages at være Meningen dermed. Der staar jo saa i Straffeloven, at Forsæt forudsættes, for at Straf kan bringes i Anvendelse, medmindre andet udtrykkelig bestemmes i selve Straffeloven. Naar alt det foreliggende ikke viser, at Meningen er en anden, maa det nødvendigvis antages, at denne almindelige Regel ogsaa her skal anvendes. Jeg staar derfor saaledes, at jeg maa tilraade baade at forfaste Flertallets Forslag og at forfaste Mindretallets Forslag, idet jeg tror, at man ikke ved at følge nogle af Parterne vil naa det, man vil. (Falkenstjerne: Men Lovforslaget da?) Ja, det bliver saa det næste Spørgsmaal. Lovforslaget i sin Helhed kan jeg dog gerne straks paa Forhaand udtale mig om. Jeg anser det oprindelige Lovforslag i sin Helhed for umuligt, skønt jeg erkender ligesom Mindretallets Ordfører, at det er mere principielt end dette, men det er rigtignok et Princip, som jeg antager, det er umuligt i vore Dage at gennemføre, og som tilhører en Tid, der er længst tilbagelagt, og som næppe kommer igen. Derfor Spørgsmaalet derfor skulde blive om selve Lovforslaget, saa antager jeg egentlig, at der ikke vilde behøves en Udtalelse fra min Side for at bevæge Tinget til at stemme imod det; det vilde det vistnok gøre af sig selv.

Formanden (Høgskbro): Der er endnu 3 Talere indtegnede foruden Ordføreren, som jeg antager ogsaa vil begære Ordet, saa det altsaa ikke vil være muligt at bringe Sagen til Ende i dette Møde. Jeg skal derfor herved afbryde Forhandlingerne.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Genoprettelse af et Departementschefsembede under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet har afgivet Betænkning. Endringsforslag til den forestaaende 2den Behandling kunne indgives i Bureauet til Mandag Middag Kl. 1.

Næste Møde holdes paa Mandag Kl. 1, og Dagsordenen er da: